

РЕШЕНИЕ

№ 5240

гр. София, 05.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 05.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1701** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Н. Б. П., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], вх. В, ет. 1, ап. 31 чрез адв. З. В. Г. - М., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, офис № 6 срещу Решение № 1040-06-3/11.01.2022 г. на директора на ТП на НОИ - В., с което е потвърден Отказ за издаване на удостоверение обр. УП-15 изх. № 5512-06-477/26.11.2021 г. на отдел „Обединен осигурителен архив“ при ТП на НОИ - В..

В жалбата решението е оспорено като неправилно, незаконосъобразно и немотивирано. Иска се неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят Н. Б. П. - редовно призован, не се явява, не се представлява.

Ответникът директорът на ТП на НОИ - В. - редовно призован, не се представлява. От пълномощника на ответника юрк. Ц. е постъпило становище на 01.07.2022 г., с което моли да се даде ход на делото в нейно отсъствие, излага становище по същество на спора и моли да й бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Софийска градска прокуратура - редовно призована, не изпраща представител за участие в съдебното производство и не ангажира становище по същество на спора.

Административен съд – София – град, III отделение, 46- ти състав след преценка на

събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

Във връзка с отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване по подадено заявление вх. № 2112-21-2797/27.08.2021 г. на Н. Б. П. е подадено искане изх. № 5531-21-818/17.11.2021 г. от дирекция „Пенсии“ в ТП на НОИ - С. - град за издаване на удостоверение УП-15 за осигурителен доход на Н. Б. П. за периода от 01.01.2005 г. до 31.03.2005 г. в [фирма] - [населено място] /л. 21 от адм. д. № 71/2022 г. по описа на Административен съд Враца/.

По искането е изготвен Отказ изх. № 5512-06-477/26.11.2021 г. на отдел „Обединен осигурителен архив“ при ТП на НОИ - В. за издаване на удостоверение обр. УП-15 за осигурителен доход на жалбоподателя в [фирма] - [населено място] за периода от 01.01.2005 до 31.03.2005 г. поради това, че в предадените съгласно чл. 5, ал. 10 от КСО от осигурителя [фирма] - [населено място] ведомости за заплати и трудовоправни документи, съхранявани по реда на Инструкция № 5 от 30.06.2005 г. за приемане и съхраняване на ведомости за заплати и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правоприменик, в осигурителния архив на НОИ няма приети ведомости на осигурителя [фирма] - [населено място] за посочения период /л. 13 от адм. дело № 71/2022 г. по описа на Административен съд Враца/.

На основание чл. 117, ал. 1, т. 4 от КСО жалбоподателят е оспорил отказа по административен ред пред компетентен орган - ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ /л. 14 от адм. дело № 71/2022 г. по описа на Административен съд Враца/.

С Решение № 1040-06-3/11.01.2022 г. директорът на ТП на НОИ - В. е отхвърлил като неоснователна жалбата против Отказ за издаване на удостоверение обр. УП-15 изх. № 5512-06-477/26.11.2021 г. на отдел „Обединен осигурителен архив“ при ТП на НОИ - В..

Горната фактическа обстановка се възприе от приетата административна преписка, като документите съдържащи се в нея представляват годни доказателства и като неоспорени от страните се възприемат изцяло.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Оспорването е направено от надлежна страна, чиито законни права и интереси са засегнати от оспореното решение. Жалбата е депозирана в 14- дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби и в съответствие с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО е Решение № 1040-06-3/11.01.2022 г. на директора на ТП на НОИ - В.. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма съобразно с изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, като същият съдържа всички изискуеми реквизити, включително и фактически и правни основания за издаването му. При издаването му са спазени административнопроизводствените правила. Не се констатира отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

При издаването на решението са спазени материалноправните разпоредби и същото е

съобразено с целта на закона.

Съгласно чл. 40, ал. 2 и 3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж осигурителният доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски, се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО или с осигурителна книжка, както и с документ по утвърден образец. Предвидено е горните документи да се издават въз основа на ведомости за заплати, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд.

От представените по делото доказателства се установява, че осигурителят [фирма] - [населено място] не е предал ведомости за посочения период. Установява се още, че в осигурителния архив на НОИ съгласно чл. 5, ал. 10 от КСО са предадени и се съхраняват разплащателни документи, но за периода от 01.01.2004 г. до 31.12.2004 г., приети с приемо- предавателен протокол № 247-11/14.11.2007 г. /л. 25 от адм. д. № 71/2022 г. по описа на Административен съд Враца/.

Условие за издаване на документ за осигурителен доход /Удостоверение обр. УП - 15/ от НОИ е наличието на предадени за съхраняване в съответното ТП на НОИ разплащателни ведомости и трудовоправни документи от прекратен осигурител без правоприменик, съдържащи подлежащите на удостоверяване данни за осигуреното лице, изхождайки от разпоредбата на чл. 30, ал. 1 вр. чл. 1 от Инструкция № 5 от 30.06.2005 г. за приемане и съхраняване на ведомости за заплати и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правоприменик. При липса на предадени и съхранявани в архивохранилището документи относно трудовия стаж и размера на получаваното трудово възнаграждение от жалбоподателя от осигурителя [фирма] - [населено място] за периода 01.01.2005 - 31.03.2005 г. административният орган е поставен в обективна невъзможност да удостовери на жалбоподателя осигурителен доход за този период, в който същият сочи, че е работил при този осигурител.

По делото е разпределена доказателствената тежест и с оглед на това, че се оспорва отказ за издаване на акт тежестта да докаже, че са налице предпоставките за издаването му е върху жалбоподателя. В хода на настоящото производство не се доказва фактът на предаване на разплащателни ведомости от страна на осигурител [фирма] - [населено място] за периода от 01.01.2005 г. до 31.03.2005 г. При това положение напълно законосъобразно началникът на отдел ООА при ТП на НОИ - В. е отказал издаването на исканото удостоверение с мотиви, че ведомости на посочения осигурител за посочения период не са предадени. От своя страна, решението на директора на ТП на НОИ - В., с което е отхвърлена жалбата срещу отказа, е постановено в съответствие и при правилно приложение на материалния закон.

Въз основа на изложеното съдът намира, че Решение № 1040-06-3/11.01.2022 г. на директора на ТП на НОИ - В., с което е отхвърлена като неоснователна жалбата против Отказ за издаване на удостоверение обр. УП-15 изх. № 5512-06-477/26.11.2021 г. на отдел „Обединен осигурителен архив“ при ТП на НОИ - В., е законосъобразно - издадено е от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие и при правилно приложение на материалноправните разпоредби. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото съдът намира за основателно и своевременно направено искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на сторените по делото разноски, поради което и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК и чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на

правната помощ, както и с оглед фактичестката и правна сложност на делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати сумата от 100,00 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Б. П., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], вх. В, ет. 1, ап. 31 срещу Решение № 1040-06-3/11.01.2022 г. на директора на ТП на НОИ - В., с което е потвърден Отказ за издаване на удостоверение обр. УП-15 изх. № 5512-06-477/26.11.2021 г. на отдел „Обединен осигурителен архив“ при ТП на НОИ - В..

ОСЪЖДА Н. Б. П., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], вх. В, ет. 1, ап. 31 да заплати на ТП на НОИ - В. сумата от 100,00 лева, представляваща съдебно-деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

Препис от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: